

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Evropske konvencije o međunarodnom važenju krivičnih presuda

Proglašavam **Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o međunarodnom važenju krivičnih presuda**, koji je donijela Skupština Crne Gore 24. saziva, na petoj sjednici drugog redovnog zasijedanja u 2009. godini, dana 10. decembra 2009. godine.

Broj: 01-3098/2

Podgorica, 15. decembra 2009. godine

Predsjednik Crne Gore

Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 i člana 91 stav 1 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 24. saziva, na petoj sjednici drugog redovnog zasijedanja u 2009. godini, dana 10. decembra 2009. godine, donijela je

Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o međunarodnom važenju krivičnih presuda

Zakon je objavljen u "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", br. 6/2009 od 18.12.2009. godine.

Član 1

Potvrđuje se Evropska konvencija o međunarodnom važenju krivičnih presuda, sa dodacima, sačinjena 28. maja 1970. godine u Hagu, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na crnogorski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA O MEĐUNARODNOM VAŽENJU KRIVIČNIH PRESUDA

Preambula

Države članice Savjeta Evrope, potpisnice ove Konvencije,
Smatrajući da borba protiv kriminala, koji sve više postaje međunarodni problem, zahtijeva korišćenje modernih i efikasnih metoda na međunarodnom nivou;

Uvjerene da je potrebno sprovoditi zajedničku politiku na planu suzbijanja kriminala u cilju zaštite društva;

Svjesne potrebe da se uvaži ljudsko dostojanstvo i unaprijedi rehabilitacija učinioca;

Smatrajući da je cilj Savjeta Evrope da ostvari veće jedinstvo među članicama,

Sporazumjele su se o sljedećem:

DIO I

ZNAČENJE IZRAZA

Član 1

Za potrebe ove Konvencije:

(a) *evropska krivična presuda* znači svaku konačnu odluku koju donese krivični sud države ugovornice kao rezultat krivičnog postupka;

(b) *krivično djelo* obuhvata, osim djela predviđenih u krivičnom zakoniku, i ona koja su predviđena pravnim normama navedenim u Dodatku II uz ovu Konvenciju pod uslovom da kada se ovim odredbama ovlašćuje neki administrativni organ, zainteresovanom licu se mora dati mogućnost da pokrene postupak pred sudom;

(c) *osuda* znači izricanje sankcije;

(d) *sankcija* znači bilo koju kaznu ili drugu mjeru koja se u evropskoj krivičnoj presudi ili u "*ordonnance penale*" izriče izričito nekom licu za krivično djelo;

(e) *izuzeće* označava svaki gubitak ili uskraćivanje prava ili bilo koju zabranu ili gubitak pravne i poslovne sposobnosti;

(f) *presuda donijeta in absentia* znači svaku odluku koja je donijeta u skladu sa članom 21 stav 2;

(g) *ordonnance pénale* znači bilo koju odluku koja je donijeta u drugoj državi ugovornici, a koja je navedena u Dodatku III uz ovu Konvenciju.

DIO II

IZVRŠAVANJE EVROPSKE KRIVIČNE PRESUDE

Odsjek 1

OPŠTE ODREDBE

(a) Opšti uslovi izvršavanja

Član 2

Ovaj dio primjenjuje se na:

- (a) sankcije koje obuhvataju lišenje slobode;
- (b) novčane kazne ili konfiskaciju;
- (c) izuzeće.

Član 3

1. Država ugovornica je nadležna u slučajevima i pod uslovima koji su predviđeni ovom Konvencijom za izvršenje sankcije koja je izrečena u drugoj državi ugovornici, a koja je izvršna u toj državi.
2. Ova nadležnost se može vršiti samo na zahtjev druge države ugovornice.

Član 4

1. Druga država ugovornica ne izvršava sankciju, osim ako bi prema njenim zakonima djelo za koje je ona izrečena predstavljalo krivično djelo da je izvršeno na teritoriji te države, i ako bi lice kome je sankcija izrečena bilo krivično odgovorno da je djelo učinilo na teritoriji te države.
2. Ako se osuda odnosi na dva ili više krivičnih djela, od kojih sva ne ispunjavaju uslove iz stava 1, država izricanja sankcije određuje koji se dio sankcije odnosi na krivična djela koja ispunjavaju ove uslove.

Član 5

Država izricanja kazne može od druge države ugovornice zahtijevati da izvrši sankciju samo ako je ispunjen jedan ili više od sljedećih uslova:

- (a) ako osuđeno lice ima prebivalište u drugoj državi;
- (b) ako je vjerovatno da će izvršenje sankcije u drugoj državi poboljšati izgleda za društvenu rehabilitaciju osuđenog lica;
- (c) ako bi se, u slučaju da se radi o sankciji koja podrazumijeva lišenje slobode, sankcija mogla izvršiti nakon izvršenja druge sankcije koja podrazumijeva lišenje slobode koju osuđeno lice izdržava ili treba da izdržava u drugoj državi;
- (d) ako je druga država država porijekla osuđenog lica i ako je izrazila spremnost da prihvati odgovornost za izvršenje te sankcije;

(e) ako smatra da sama ne može da izvrši sankciju, čak ni putem ekstradicije, kao i da druga država to može.

Član 6

Izvršenje koje se zahtijeva u skladu sa prethodnim odredbama se ne može odbiti, ni u cjelosti niti djelimično, osim:

(a) kada bi izvršenje bilo suprotno osnovnim načelima pravnog sistema zamoljene države;

(b) kada zamoljena država smatra da je krivično djelo za koje je izrečena osuda političke prirode ili da je čisto vojno krivično djelo;

(c) kada zamoljena država smatra da postoje osnovani razlozi da se vjeruje da je osuda izrečena zbog, ili da su na izricanje osude kao otežavajuće okolnosti uticala pitanja rase, religije, nacionalnosti ili političkog uvjerenja;

(d) kada bi izvršenje bilo suprotno međunarodnim obavezama zamoljene države;

(e) kada je djelo već predmet sudskog postupka u zamoljenoj državi ili kada zamoljena država odluči da pokrene sudski postupak u vezi sa djelom;

(f) kada nadležni organi zamoljene države odluče da ne pokrenu postupak ili da obustave postupak koji je već pokrenut u vezi sa istim djelom;

(g) kada je djelo učinjeno van teritorije države molilje;

(h) kada zamoljena država nije u mogućnosti da izvrši sankciju;

(i) kada se zahtjev zasniva na članu 5 (e) i nijedan drugi uslov pomenut u tom članu nije ispunjen;

(j) kada zamoljena država smatra da je država molilja u stanju da izvrši sankciju;

(k) kada zbog godina starosti koje je osuđeno lice imalo u vrijeme kad je krivično djelo učinjeno ono ne bi moglo biti gonjeno u zamoljenoj državi;

(l) kada se prema zakonu zamoljene države izrečena sankcija više ne može izvršiti zbog zastarjelosti;

(m) kada i u mjeri u kojoj sankcija podrazumijeva izuzeće.

Član 7

Zahtjev za izvršenje neće biti ispunjen ako bi izvršenje bilo u suprotnosti sa načelima navedenim u odredbama Odsjeka I Dijela III ove Konvencije.

(b) Dejstvo prenosa izvršenja

Član 8

Za svrhe člana 6 stav 1 i rezerve navedene u (c) Dodatka I uz ovu Konvenciju, svaka radnja kojom se prekida ili odlaže vremensko ograničenje koju valjano vrše organi države izricanja osude, smatra se da ima isto dejstvo za potrebe računanja vremenskog ograničenja u zamoljenoj državi u skladu sa zakonom te države.

Član 9

1. Osuđeno lice pritvoreno u državi molilji koje je predato zamoljenoj državi radi izvršenja, neće biti krivično gonjeno, neće mu se izreći kazna niti će biti pritvoreno radi izvršenja kazne ili odluke o pritvaranju za bilo koje krivično djelo učinjeno prije njegove predaje, osim za ono za koje je sankcija koju treba izvršiti izrečena, niti će iz bilo kog drugog razloga biti ograničavano u svojim ličnim slobodama, osim u sljedećim slučajevima:

(a) kada se država koja ga predaje sa tim saglasi. Zahtjev za davanje saglasnosti se podnosi, zajedno sa relevantnim dokumentima i pravnom dokumentacijom o svim izjavama osuđenog lica u vezi sa datim krivičnim djelom. Saglasnost se daje kada je krivično djelo zbog kojeg je saglasnost zatražena predmet ekstradicije prema pravu države koja zahtjeva izvršenje ili kada bi ekstradicija bila isključena samo zbog visine kazne;

(b) kada osuđeno lice, koje ima mogućnost da napusti teritoriju države kojoj je bilo predato, nije to učinilo u roku od 45 dana od konačnog puštanja na slobodu, ili se vratilo na njenu teritoriju nakon što je prethodno napustilo.

2. Država zamoljena da izvrši kaznu može da preduzme bilo koju mjeru da premjesti lice sa svoje teritorije, ili bilo koju potrebnu mjeru u skladu sa njenim zakonom, uključujući postupak u slučaju nepristupanja sudu, da bi spriječila zakonsku posljedicu proteka vremena.

Član 10

1. Izvršenje se sprovodi prema pravu zamoljene države i ta država je nadležna za donošenje svih odgovarajućih odluka, kao i onih koje se tiču uslovnog otpusta.

2. Zemlja molilja jedina ima pravo da odluči o bilo kom zahtjevu za preispitivanje osude.

3. Obje države mogu da daju amnestiju ili pomilovanje.

Član 11

1. Kada država izricanja osude zatraži izvršenje ona sama više ne može započeti izvršenje sankcije koja je predmet tog zahtjeva. Međutim, država izricanja kazne može započeti izvršenje sankcije koja obuhvata i lišenje slobode kada se osuđeno lice već nalazi u pritvoru na teritoriji te države u trenutku podnošenja zahtjeva.

2. Pravo na izvršenje će biti vraćeno državi molilji:

(a) ako ona povuče svoj zahtjev prije nego što je zamoljena država obavijesti o namjeri da postupi po njenom zahtjevu;

(b) ako je zamoljena država obavijesti da odbija da postupi po zahtjevu;

(c) ako zamoljena država izričito ustupi svoje pravo na izvršenje. Takvo ustupanje je moguće samo ako se obje zainteresovane države saglase ili ako izvršenje više nije moguće u zamoljenoj državi. U ovom drugom slučaju, ustupanje zatraženo od strane države molilje je obavezno.

Član 12

1. Nadležni organi zamoljene države obustavljaju izvršenje čim saznaju za pomilovanje, amnestiju ili zahtjev za preispitivanje osude ili bilo koju drugu odluku zbog koje se sankcija više ne može izvršiti. Isto važi i za izvršenje novčane kazne kada ju je osuđeno lice platilo nadležnom organu države molilje.

2. Država molilja bez odlaganja obavještava zamoljenu državu o svakoj odluci ili procesnoj mjeri koja je donijeta na njenoj teritoriji koja ima za posljedicu gubitak prava na izvršenje u skladu sa stavom 1.

(c) Ostale odredbe

Član 13

1. Tranzit pritvorenog lica koje, pri primjeni ove Konvencije treba da bude premješteno u treću državu ugovornicu preko teritorije države ugovornice, odobrava se na zahtjev države u kojoj je lice pritvoreno. Država tranzita može zahtijevati da joj se dostave svi odgovarajući dokumenti prije donošenja odluke o zahtjevu. Lice koje se premješta ostaje pritvoreno na teritoriji države tranzita, osim ako država iz koje se premješta ne zatraži njegovo oslobađanje.

2. Osim u slučajevima kada se premještaj traži u skladu sa članom 34, svaka država ugovornica može odbiti tranzit:

- a) prema nekom od osnova iz člana 6 (b) i (c);
- b) na osnovu toga što je to lice njen državljanin.

3. U slučaju prevoza vazdušnim putem primjenjuju se sledeće odredbe:

a) u slučaju kada nije planirano slijetanje, država iz koje se lice premješta može da obavijesti državu preko čije teritorije treba da se obavi prelet da se lice premješta u skladu sa Konvencijom. U slučaju nepredviđenog slijetanja takvo obavještenje ima snagu zahtjeva za privremeno hapšenje kao što je predviđeno u članu 32 stav 2, s tim da se podnosi zvanični zahtjev za tranzit;

b) u slučaju da je slijetanje planirano, podnosi se zvanični zahtjev za tranzit.

Član 14

Države ugovornice neće jedna od druge zahtijevati naknadu troškova koji su nastali usljed primjene ove Konvencije.

Odsjek 2

ZAHTJEVI ZA IZVRŠENJE

Član 15

1. Svi zahtjevi navedeni u ovoj Konvenciji podnose se u pisanoj formi. Zahtjeve kao i sva obavještenja neophodna za primjenu ove Konvencije ministarstvo pravde države molilje dostavlja ministarstvu pravde zamoljene

države ili, u slučaju da se države ugovornice tako dogovore, dostavljaju ih organi države molilje direktno organima zamoljene države; odgovori se dostavljaju istim putem.

2. U hitnim slučajevima, zahtjevi i obavještenja mogu se slati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

3. Svaka država ugovornica može, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope, saopštiti svoju namjeru da primijeni druga pravila u odnosu na obavještenja na koja se upućuje u stavu 1 ovog člana.

Član 16

Uz zahtjev za izvršenje dostavlja se original ili ovjereni prepis odluke čije se izvršenje zahtijeva i svi ostali potrebni dokumenti. Original ili ovjereni prepis, cjelokupnog ili dijela krivičnog spisa dostavlja se zamoljenoj državi, ako ona to zatraži. Nadležni organ države molilje potvrđuje da je sankcija izvršna.

Član 17

Ukoliko zamoljena država smatra da obavještenja koja je dostavila država molilja nisu dovoljna da bi joj omogućila da primijeni ovu Konvenciju, ona zahtijeva neophodne dodatne informacije. Ona može odrediti rok za prijem takvih informacija.

Član 18

1. Organi zamoljene države bez odlaganja obavještavaju organe države molilje o radnjama koje su preduzeli po zahtjevu za izvršenje.

2. Organi zamoljene države, po potrebi, dostavljaju organima države molilje dokument kojim se potvrđuje da je sankcija izvršena.

Član 19

1. U skladu sa stavom 2 ovog člana, neće se zahtijevati prevod zahtjeva ili prateće dokumentacije.

2. Svaka država ugovornica može, u vrijeme potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta potvrđivanja, prihvatanja ili pristupanja, obavještenjem upućenim generalnom sekretaru Savjeta Evrope, izjaviti da zadržava pravo da traži da zahtjevi i prateća dokumenta budu upućena zajedno sa prevodom na njen jezik ili na jedan od zvaničnih jezika Savjeta Evrope ili na jedan od jezika koji ona naznači. Druge države ugovornice mogu da primijene odredbu o reciprocitetu.

3. Ovaj član ne utiče na bilo koju odredbu koja se odnosi na prevod zahtjeva i priloženih dokumenata a koju sadrže sporazumi ili ugovori koji su sada na snazi ili koji mogu biti zaključeni između dvije ili više država ugovornica.

Član 20

Dokazi i dokumenti koji se dostavljaju prilikom primjene ove Konvencije ne moraju biti ovjereni.

Odsjek 3

PRESUDE DONIJETE *IN ABSENTIA* I *ORDONNANCES PENALES*

Član 21

1. Osim ako nije drugačije predviđeno ovom Konvencijom, na izvršenje presuda donijetih *in absentia* i *ordonnances penales* primjenjuju se ista pravila kao i na izvršenje drugih presuda.

2. Osim u slučajevima predviđenim u stavu 3, presuda *in absentia* za potrebe ove Konvencije znači svaku presudu koju donese neki sud u državi ugovornici nakon krivičnog postupka u kojem na pretresu nije bilo lično prisutno osuđeno lice.

3. Bez uticaja na član 25 stav 2, član 26 stav 2 i član 29, presudom donijetom nakon saslušanja optuženog se smatra:

(a) svaka presuda *in absentia* i svaki *ordonnance penale* koji su potvrđeni ili izrečeni u državi izricanja osude, pošto je osuđeno lice uložilo prigovor;

(b) svaka presuda koja je donijeta *in absentia* povodom žalbe, pod uslovom da je žalbu na presudu prvostepenog suda podnijelo osuđeno lice.

Član 22

Svaka presuda donijeta *in absentia* i svaki *ordonances penales* na koji još nije uložena žalba ili prigovor može, čim bude donijeta biti dostavljena zamoljenoj državi radi obavještenja i u pogledu izvršenja.

Član 23

1. Ukoliko zamoljena država smatra da treba da preduzme mjere po zahtjevu za izvršenje presude donijete *in absentia* ili nekog *ordonnance penale*, pobrinuće se da osuđeno lice bude lično obaviješteno o odluci koja je donijeta u državi molilji.

2. Obavještenje osuđenom licu treba da sadrži sledeće podatke:

(a) da je zahtjev za izvršenje podniet u skladu sa ovom Konvencijom;

(b) da je jedini raspoloživi pravni lijek prigovor, kako je predviđeno članom 24 ove Konvencije;

(c) da se prigovor mora uložiti kod onog organa koji bude određen, da je dopuštenost prigovora regulisana odredbama člana 24 ove Konvencije i da osuđeno lice može tražiti da ga saslušaju organi države izricanja osude;

(d) da će se, ako prigovor nije uloženi u propisanom roku, za potrebe ove Konvencije smatrati da je presuda donijeta nakon saslušanja optuženog.

3. Prepis obavještenja biće bez odlaganja poslat organu koji zahtijeva izvršenje.

Član 24

1. Nakon što je obavještenje o odluci uručeno u skladu sa članom 23, jedini raspoloživi pravni lijek osuđenom licu je prigovor. Takav prigovor se razmatra, po izboru osuđenog lica, od strane nadležnog suda u državi molilji ili nadležnog suda u zamoljenoj državi. Ako osuđeno lice ne saopšti svoj izbor, prigovor se ispituje od strane nadležnog suda zamoljene države.

2. U slučajevima navedenim u stavu 1, prigovor je prihvatljiv ako je uložen kod nadležnog organa zamoljene države u roku od 30 dana od dana kada je obavještenje uručeno. Ovaj period se računa u skladu sa relevantnim propisima zamoljene države. Nadležni organ te države bez odlaganja obavještava organ koji je podnio zahtjev za izvršenje.

Član 25

1. Ukoliko se prigovor razmatra u državi molilji, osuđeno lice se poziva da se pojavi u toj državi na novom pretresu. Poziv za dolazak lično se uručuje najmanje 21 dan prije novog pretresa. Ovaj period može se skratiti uz saglasnost osuđenog lica. Novi pretres se održava pred nadležnim sudom u državi molilji i u skladu sa postupkom te države.

2. Ukoliko osuđeno lice propusti da se lično pojavi ili se ne zastupa u skladu sa zakonom države molilje, sud proglašava prigovor ništavim, a njegova odluka se dostavlja nadležnom organu zamoljene države. Isti postupak se primjenjuje i ako sud proglasi prigovor neprihvatljivim. U oba slučaja, smatra se da su presuda *in absentia* ili *ordonance penale*, za potrebe ove Konvencije, donijete nakon saslušanja optuženog.

3. Ukoliko se osuđeno lice lično pojavi ili se zastupa u skladu sa zakonom države molilje, i ako se prigovor proglasi prihvatljivim, zahtjev za izvršenje se smatra ništavim.

Član 26

1. Ukoliko se prigovor razmatra u zamoljenoj državi, osuđeno lice se poziva da se pojavi u toj državi na novom pretresu. Obavještenje za dolazak lično se uručuje najmanje 21 dan prije novog pretresa. Ovaj period može se skratiti uz saglasnost osuđenog lica. Novi pretres se održava pred nadležnim sudom u zamoljenoj državi i u skladu sa postupkom te države.

2. Ukoliko osuđeno lice propusti da se lično pojavi ili nije zastupano u skladu sa zakonom zamoljene države, sud proglašava prigovor ništavim. U tom slučaju, i ako sud proglasi prigovor neprihvatljivim, smatra se da su, za potrebe ove Konvencije, presuda *in absentia* ili *ordonnance penale* donijete nakon saslušanja optuženog.

3. Ukoliko se osuđeno lice pojavi lično ili je zastupano u skladu sa zakonom zamoljene države, a ako je prigovor prihvatljiv, za djelo se sudi kao da je

učinjeno u toj državi. Međutim, ni u kom slučaju se ne razmatra obustava postupka zbog isteka vremena. Presuda donijeta u državi molilji smatra se ništavom.

4. Svaka mjera u pogledu postupka ili preliminarne istrage preduzeta u državi izricanja osude u skladu sa njenim zakonima i propisima, ima istu snagu u zamoljenoj državi kao da su je preduzeli organi te države pod uslovom da takvo izjednačavanje ne daje veću dokaznu snagu takvim mjerama nego što je imaju u državi molilji.

Član 27

Za potrebe ulaganja prigovora i potrebe kasnijeg postupka, lica osuđena *in absentia* ili putem *ordonnance penale* imaju pravo na pravnu pomoć u slučajevima i pod uslovima koji su propisani zakonom zamoljene države i, kada je prikladno, zakonom države molilje.

Član 28

Svaka sudska odluka donijeta u skladu sa članom 26 stav 3 i njeno izvršenje, primjenjuje se isključivo u skladu sa zakonom zamoljene države.

Član 29

Ukoliko lice osuđeno *in absentia* ili *ordonnance penale* ne uloži prigovor, za svrhe ove Konvencije smatra se da je odluka donijeta nakon saslušanja optuženog.

Član 30

Domaći zakoni i drugi propisi se primjenjuju u slučajevima povraćaja u pređašnje stanje ako se osuđeno lice, iz razloga koji su van njegove kontrole, ne pridržava vremenskih rokova propisanih članovima 24, 25 i 26 ili da se lično ne pojavi na pretresu određenom za novo ispitivanje slučaja.

Odsjek 4

PRIVREMENE MJERE

Član 31

Ako je osuđeno lice prisutno u državi molilji nakon prijema obavještenja o prihvatanju njenog zahtjeva za izvršenje osude koja podrazumijeva lišenje slobode, ta država ga može, ako to smatra potrebnim da bi osigurala izvršenje, uhapsiti kako bi izvršila njegovo premještanje u skladu sa odredbama člana 43.

Član 32

1. Kada država molilja zahtijeva izvršenje, zamoljena država može uhapsiti osuđeno lice:

(a) ako je, prema zakonu zamoljene države, krivično djelo takvo da opravdava vraćanje u pritvor, i

(b) ako postoji opasnost od bjekstva ili, u slučaju presude donijete *in absentia*, opasnost od prikrivanja dokaza.

2. Kada država molilja objavi svoju namjeru da zahtijeva izvršenje, zamoljena država može, na molbu države molilje, uhapsiti osuđeno lice pod uslovom da su ispunjeni zahtjevi pod (a) i (b) iz stava 1. Pomenuta molba sadrži podatke o krivičnom djelu koje je prethodilo presudi, vrijeme i mjesto gdje je učinjeno i što je moguće precizniji opis osuđenog lica. Ona takođe sadrži kratak prikaz činjenica na kojima se presuda zasniva.

Član 33

1. Osuđeno lice se zadržava u pritvoru u skladu sa zakonom zamoljene države; zakonom te države takođe se određuju uslovi pod kojima ono može biti oslobođeno.

2. Lice u pritvoru u svakom slučaju se oslobađa:

(a) po isteku vremena koje je jednako vremenu lišenja slobode koje je izrečeno u presudi;

(b) ako je uhapšeno u skladu sa članom 32 stav 2, a zamoljena država nije u roku od 18 dana od dana hapšenja primila zahtjev zajedno sa dokumentima navedenim u članu 16.

Član 34

1. Lice koje se nalazi u pritvoru u zamoljenoj državi u skladu sa članom 32, a koje je pozvano da se pojavi pred nadležnim sudom u državi molilji u skladu sa članom 25, na osnovu prigovora koji je uložilo, premješta se u tu svrhu na teritoriju države molilje.

2. Nakon premještanja, pomenuto lice ne zadržava se u pritvoru u državi molilji ako su ispunjeni uslovi iznijeti u članu 33 stav 2 (a), ili ako država molilja ne zahtijeva dalje izvršenje osude. Lice se bez odlaganja vraća u zamoljenu državu osim u slučaju puštanja na slobodu.

Član 35

1. Lice koje je pozvano pred nadležni sud države molilje usled prigovora koji je uložilo, neće se krivično goniti, osuditi niti pritvarati u cilju izvršenja osude ili rješenja o određivanju pritvora, niti će mu se iz bilo kog drugog razloga ograničavati lična sloboda zbog bilo koje radnje ili krivičnog djela, koje se dogodilo prije njegovog odlaska sa teritorije zamoljene države, a koje nije navedeno u pozivu, osim ako za to izričito ne izrazi svoj pristanak u pisanoj formi. U slučaju na koji se odnosi član 34 stav 1, prepis izjave o saglasnosti biće dostavljen državi iz koje je lice premješteno.

2. Garancije predviđene u stavu 1 prestaju ako lice koje je pozvano, pošto je imalo priliku da to učini, ne napusti teritoriju države molilje u roku od 15 dana od dana donošenja odluke koja je uslijedila nakon saslušanja zbog kojeg je pozvano da se pojavi ili ako se vrati na njenu teritoriju bez ponovnog pozivanja pošto ju je prethodno napustilo.

Član 36

1. Ukoliko država molilja zahtijeva oduzimanje imovine, zamoljena država može zaplijeniti (privremeno oduzeti) odnosnu imovinu, pod uslovom da zakon te države predviđa zaplenu za slične slučajeve.

2. Zaplena se vrši u skladu sa zakonom zamoljene države, kojim se takođe utvrđuju uslovi pod kojima se zaplena može ukinuti.

Odsjek 5

IZVRŠENJE SANKCIJA

(a) Opšte odredbe

Član 37

Sankcija izrečena u državi molilji ne izvršava se neposredno u zamoljenoj državi već samo na osnovu odluke suda zamoljene države. Svaka država ugovornica može, međutim, ovlastiti druge organe da donose takve odluke ako je sankcija koju treba izvršiti samo novčana kazna ili oduzimanje i ako se na ove odluke sudu može izjaviti žalba.

Član 38

Slučaj će biti predat sudu ili organu ovlašćenom u skladu sa članom 37 ako zamoljena država smatra da treba da preduzme mjere po zahtjevu za izvršenje.

Član 39

1. Prije nego što sud donese odluku po zahtjevu za izvršenje, osuđenom licu se omogućuje da iznese svoje mišljenje. Po prijemu molbe, sud sasluša osuđeno lice putem zamolnica ili lično. Saslušanje koje se obavlja lično mora se odobriti na izričiti zahtjev lica.

2. Sud, međutim, može da odluči da prihvati zahtjev za izvršenje u odsustvu osuđenog lica koje zahtijeva da se saslušanje obavi lično, ako je lice u pritvoru u državi molilji. U tim okolnostima, svaka odluka o zamjeni sankcije u skladu sa članom 44 se odlaže dok se, nakon premještanja u zamoljenu državu, osuđenom licu ne pruži prilika da se pojavi pred sudom.

Član 40

1. Sud, ili u slučajevima na koje se upućuje u članu 37, organ koji je ovlašten tim članom, koji postupaju u tom slučaju, uvjerava se u pogledu sledećih okolnosti:

(a) da je sankcija čije se izvršenje zahtijeva izrečena u evropskoj krivičnoj presudi;

(b) da su ispunjeni zahtjevi iz člana 4;

(c) da uslovi propisani u članu 6 (a) nisu ispunjeni ili da ne treba da spriječe izvršenje;

(d) da izvršenje nije onemogućeno članom 7;

(e) da su, u slučaju presude donijete *in absentia* ili *ordonnance penale*, ispunjeni zahtjevi iz Odsjeka 3 ovog dijela.

2. Svaka država ugovornica može povjeriti sudu ili organu ovlaštenom u skladu sa članom 37, da ispituju da li su ispunjeni ostali uslovi za izvršenje predviđeni ovom Konvencijom.

Član 41

Na sudske odluke donijete u skladu sa odredbama u ovom odsjeku u vezi sa zahtijevanim izvršenjem i na one donijete po žalbi na odluku administrativnog organa na koji se upućuje u članu 37 može se izjaviti žalba.

Član 42

Zamoljenu državu obavezuju utvrđene činjenice u mjeri u kojoj su one navedene u odluci ili u mjeri u kojoj je odluka posredno na njima zasnovana.

(b) Odredbe koje se posebno odnose na izvršenje sankcija koje podrazumijevaju lišenje slobode

Član 43

Kada je osuđeno lice pritvoreno u državi molilji, ono se premješta, osim ako zakon te države drugačije ne propisuje, u zamoljenu državu čim se država molilja obavijesti o prihvatanju zahtjeva za izvršenje.

Član 44

1. Ako se prihvati zahtjev za izvršenje, sud vrši zamjenu sankcije koja podrazumijeva lišavanje slobode koja je izrečena u državi molilji sankcijom koja je propisana u njenom zakonu za isto krivično djelo. Ova sankcija može, u skladu sa ograničenjima sadržanim u stavu 2, biti drugačije prirode ili vremenskog trajanja od one koju je izrekla država molilja. Ako je ova druga sankcija kraćeg trajanja od minimalne sankcije koja se može izreći na osnovu zakona zamoljene države, sud ne obavezuje odredba o toj minimalnoj sankciji i izriče sankciju koja odgovara sankciji izrečenoj u državi molilji.

2. Kod određivanja sankcije, sud ne otežava kazneni položaj osuđenog lica koji proizilazi iz odluke donijete u državi molilji.

3. Bilo koji dio sankcije izrečene u državi molilji i privremeni pritvor koji je osuđeno lice izdržalo nakon presude u cjelosti se uračunavaju u kaznu. Isto pravilo se primjenjuje na bilo koji period u toku kojeg se osuđeno lice nalazilo u pritvoru u državi molilji prije nego što je osuđeno, ukoliko je tako određeno zakonom te države.

4. Svaka strana ugovornica može u bilo koje vrijeme, položiti kod generalnog sekretara Savjeta Evrope izjavu, da u skladu sa ovom Konvencijom zadržava pravo da izvrši sankciju koja podrazumijeva lišenje slobode a koja je po prirodi ista kao i ona koja je izrečena u državi molilji, čak iako je trajanje te sankcije duže od maksimalnog trajanja propisanog zakonom te države za sankciju iste prirode. Ovo pravilo se primjenjuje samo u slučajevima u kojima zakon ove države dozvoljava da se, u odnosu na isto krivično djelo izrekne sankcija najmanje u istom trajanju kao što je ona koja je izrečena u državi molilji ali teža po svojoj prirodi. Sankcija izrečena u skladu sa ovim stavom može se, ako njeno trajanje i svrha to zahtijevaju, izdržavati u kaznenoj ustanovi u kojoj se izdržavaju kazne drugačije prirode.

(c) Odredbe koje se posebno odnose na izvršenje novčanih kazni i oduzimanja

Član 45

1. Ako se odobri zahtjev za izvršenje novčane kazne ili oduzimanja određenog novčanog iznosa, sud ili organ ovlašćen u skladu sa članom 37 pretvara naznačeni iznos u valutu zamoljene države po kursu koji je važio u vrijeme donošenja odluke. Na taj način se utvrđuje visina novčane kazne ili suma koja se oduzima, koja međutim ne može biti viša od maksimalne visine kazne koju propisuje zakon te države za isto krivično djelo, a ukoliko nije propisana maksimalna visina novčane kazne, ne može biti veća od maksimalne visine kazne koja se obično izriče u zamoljenoj državi za slično krivično djelo.

2. Međutim, sud ili organ ovlašćen na osnovu člana 37 može ostati pri visini novčane kazne ili oduzimanja, koja je utvrđena u državi molilji kada takva sankcija nije predviđena zakonom zamoljene države za isto krivično djelo ako taj zakon predviđa izricanje strožih sankcija. Isto pravilo se primjenjuje ako sankcija izrečena u državi molilji nadmašuje maksimalnu visinu novčane kazne predviđenu zakonom zamoljene države za isto krivično djelo, ali taj zakon predviđa izricanje strožih sankcija.

3. Sve olakšice u vezi sa rokom plaćanja ili plaćanja u ratama koje se odobravaju u državi molilji poštuju se i u zamoljenoj državi.

Član 46

1. Kada se zahtjev za izvršenje odnosi na oduzimanje konkretnog predmeta, sud ili organ ovlašćen na osnovu člana 37 može naložiti oduzimanje tog predmeta samo u onoj mjeri u kojoj je takvo oduzimanje predviđeno zakonom zamoljene države za isto krivično djelo.

2. Međutim, sud ili organ ovlašćen na osnovu člana 37 može ostati pri oduzimanju naloženom u državi molilji kada ova sankcija nije predviđena zakonom zamoljene države za isto krivično djelo, ako taj zakon predviđa izricanje strožih sankcija.

Član 47

1. Sredstva od novčanih kazni i oduzimanja uplaćuju se u javne fondove zamoljene države ali ne na štetu prava trećih lica.

2. Oduzeta imovina koja je od posebnog interesa može se vratiti državi molilji ukoliko to ona zatraži.

Član 48

Ako se novčana kazna ne može naplatiti, sud zamoljene države može izreći alternativnu sankciju koja podrazumijeva lišenje slobode ukoliko zakoni obje države to predviđaju u tim slučajevima, osim ako država molilja nije izričito ograničila svoj zahtjev samo na naplaćivanje novčane kazne. Ako sud odluči da izrekne alternativnu sankciju koja podrazumijeva lišenje slobode, primjenjuju se sledeća pravila:

(a) ako je zamjena novčane kazne sankcijom koja podrazumijeva lišenje slobode već bila određena u kazni izrečenoj u državi molilji ili neposredno u zakonu te države, sud zamoljene države će utvrditi prirodu i dužinu takve sankcije u skladu sa pravilima propisanim u svom zakonu. Ako je sankcija koja podrazumijeva lišenje slobode određena u državi molilji manja od minimalne sankcije koja se može izreći na osnovu zakona zamoljene države, sud nije obavezan da se pridržava te minimalne sankcije već izriče sankciju koja odgovara sankciji propisanoj u državi molilji. Kada određuje sankciju sud neće otežavati kazneni položaj osuđenog lica koji je rezultat odluke donijete u državi molilji;

(b) u svim ostalim slučajevima sud zamoljene države vrši zamjenu novčane kazne u skladu sa sopstvenim zakonom, poštujući granice propisane zakonom države molilje.

(d) Odredbe koje se posebno odnose na izuzeće

Član 49

1. U slučaju zahtjeva za izvršenje izuzeća, takvo izuzeće izrečeno u državi molilji može se izvršiti u zamoljenoj državi samo ako zakon te države predviđa izuzeće za odnosno krivično djelo.

2. Sud koji postupa u ovom predmetu procjenjuje svrsishodnost izvršenja izuzeća na teritoriji sopstvene države.

Član 50

1. Ako sud odredi izvršenje izuzeća, sud utvrđuje i trajanje izuzeća u okviru granica propisanih zakonom te države, ali taj period ne može biti duži od perioda određenog u presudi izrečenoj u državi molilji.

2. Sud može odrediti da se izuzeće primjenjuje samo u odnosu na neka prava čiji su gubitak ili privremeno ograničenje izrečeni.

Član 51

Član 11 ne primjenjuje se na izuzeća.

Član 52

Zamoljena država ima pravo da osuđenom licu vrati prava kojih je bilo lišeno u skladu sa odlukom donijetom pri primjeni ovog odsjeka.

DIO III

MEĐUNARODNA SNAGA EVROPSKIH KRIVIČNIH PRESUDA

Odsjek 1

NE BIS IN IDEM

Član 53

1. Lice u odnosu na koje je izrečena evropska krivična presuda ne može za isto djelo biti krivično gonjeno, osuđeno, niti se prema njemu može izvršiti sankcija u drugoj državi ugovornici ako je:

(a) oslobođeno optužbe;

(b) izrečena sankcija:

(i) u potpunosti izvršena ili je njeno izvršenje u toku, ili

(ii) u potpunosti, ili u odnosu na dio koji nije izvršen, predmet pomilovanja ili amnestije, ili

(iii) neizvršiva zbog zastarjelosti;

(c) sud osudio učinioca bez izricanja sankcije.

2. Međutim, država ugovornica nije, osim ako nije sama zahtijevala postupak, obavezna da prizna dejstvo načela *ne bis in idem* ako je djelo na koje se odnosi presuda bilo usmjereno protiv lica, institucije ili bilo čega što ima javni status u toj državi, ili ako lice na koje se odnosi presuda ima javni status u toj državi.

3. Pored toga, država ugovornica u kojoj je djelo učinjeno ili se prema zakonu te države smatra da je u njoj učinjeno neće biti obavezna da prizna dejstvo načela *ne bis in idem* ukoliko sama nije tražila postupak.

Član 54

Ako se pokrene novi postupak protiv lica koje je u drugoj državi ugovornici osuđeno za isto djelo, onda će se cjelokupan vremenski period lišenja slobode, koji je proizašao iz izvršenja osude, uračunati u sankciju koja može biti izrečena.

Član 55

Ovaj odsjek ne utiče na primjenu širih odredaba domaćeg zakonodavstva koje se odnose na dejstvo načela *ne bis in idem* u pogledu stranih krivičnih presuda.

Odsjek 2

UVAŽAVANJE

Član 56

Svaka država ugovornica donosi odgovarajuće zakone koje smatra potrebnim da bi omogućila svojim sudovima da prilikom donošenja presude uvažuje (uzmu u obzir) bilo koju prethodnu evropsku krivičnu presudu izrečenu za drugo krivično djelo nakon saslušanja optuženog u cilju uključivanja u ovu presudu svih ili nekih od posljedica koje zakon vezuje za presude donijete na njenoj teritoriji. Ona utvrđuje uslove pod kojima se ova presuda uvažava.

Član 57

Svaka država ugovornica donosi odgovarajuće zakone koje smatra potrebnim da bi omogućila uvažavanje svih evropskih krivičnih presuda donijetih nakon saslušanja optuženog kako bi se omogućila primjena svih ili dijela izuzeća predviđenih zakonom za presude izrečene na njenoj teritoriji. Ona utvrđuje uslove pod kojima se uvažava ova presuda.

DIO IV

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 58

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama predstavljenim u Komitetu ministara Savjeta Evrope. Potvrđuje se i prihvata. Instrumenti potvrđivanja ili prihvatanja deponuju se kod generalnog sekretara Savjeta Evrope.

2. Konvencija stupa na snagu tri mjeseca od datuma kada se deponuje treći instrument potvrđivanja ili prihvatanja.

3. U odnosu na državu potpisnicu koja naknadno potvrdi ili prihvati Konvenciju, ona stupa na snagu tri mjeseca od datuma deponovanja njenog instrumenta potvrđivanja ili prihvatanja.

Član 59

1. Po stupanju na snagu ove Konvencije, Komitet ministara Savjeta Evrope može pozvati bilo koju državu koja nije članica da joj pristupi, pod uslovom da rezolucija koja sadrži taj poziv dobije jednoglasnu saglasnost članova Savjeta koji su potvrdili Konvenciju.

2. Takvo pristupanje se vrši deponovanjem instrumenta pristupanja kod generalnog sekretara Savjeta Evrope, koje stupa na snagu nakon isteka tri mjeseca od datuma deponovanja.

Član 60

1. Svaka država ugovornica može u vrijeme potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta potvrđivanja, prihvatanja ili pristupanja izjaviti na koju se teritoriju ili teritorije primjenjuje ova Konvencija.

2. Svaka strana ugovornica može, prilikom deponovanja instrumenta potvrđivanja, prihvatanja ili pristupanja ili bilo kada kasnije, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope, saopštiti da proširuje primjenu ove Konvencije i na drugu teritoriju ili teritorije navedene u izjavi za čije je međunarodne odnose odgovorna ili u čije ime je ovlašćena da djeluje.

3. Sve izjave date u skladu sa stavom 2, u odnosu na bilo koju teritoriju pomenutu u toj izjavi, biti povučene u skladu sa postupkom predviđenim u članu 66 ove Konvencije.

Član 61

1. Svaka strana ugovornica, u vrijeme potpisivanja ili deponovanja instrumenta potvrđivanja, prihvatanja ili pristupanja, može izjaviti da će koristiti jednu ili više rezervi predviđenih u Dodatku I uz ovu Konvenciju.

2. Svaka strana ugovornica može u cjelosti ili djelimično povući rezervu koju je dala u skladu sa stavom 1 izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope koja stupa na snagu na dan prijema.

3. Država ugovornica koja je izjavila rezervu u odnosu na bilo koju odredbu ove Konvencije ne može tražiti primjenu te odredbe od strane bilo koje druge države; međutim, ona može, ako je njena rezerva djelimična ili uslovna zahtijevati primjenu te odredbe u mjeri u kojoj je i sama prihvatila.

Član 62

1. Svaka strana ugovornica može u bilo koje vrijeme, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope, navesti odredbe zakona koje treba da se uključe u Dodatke II i III uz ovu Konvenciju.

2. O svim promjenama odredbi navedenih u Dodatku II ili III obavještava se generalni sekretar Savjeta Evrope ako takva promjena mijenja značenje odredbi u ovim dodacima.

3. Sve promjene izvršene u Dodacima II ili III prilikom primjene st. 1 i 2 stupaju na snagu u svakoj državi ugovornici mjesec dana nakon što o tome bude obaviješten generalni sekretar Savjeta Evrope.

Član 63

1. Svaka strana ugovornica u vrijeme deponovanja svog instrumenta potvrđivanja, prihvatanja ili pristupanja, dostavlja generalnom sekretaru Savjeta Evrope relevantne podatke o sankcijama koje se primjenjuju u toj državi i njihovom sprovođenju, za potrebe primjene ove Konvencije.

2. O svim naknadnim izmjenama kojima se mijenja smisao podataka dostavljenih u skladu sa stavom 1 takođe se obavještava generalni sekretar Savjeta Evrope.

Član 64

1. Ova Konvencija ne utiče na prava i postupke koji proizlaze iz konvencija o ekstradiciji i međunarodnih multilateralnih konvencija koje se odnose na posebna pitanja, niti na odredbe koje se odnose na pitanja koja su predmet ove Konvencije a koja postoje i u drugim postojećim Konvencijama između država ugovornica.

2. Države ugovornice ne mogu među sobom zaključivati bilateralne ili multilateralne sporazume o pitanjima koja su predmet ove Konvencije, osim radi dopune njenih odredbi ili radi olakšane primjene načela sadržanih u Konvenciji.

3. U slučaju da su dvije ili više država ugovornica već definisale svoj odnos po ovom pitanju na osnovu jednoobraznog zakonodavstva, ili ako su uspostavile sopstveni posebni sistem, ili ukoliko to učine u budućnosti, imaju pravo da u skladu s tim regulišu svoje odnose, bez obzira na uslove ove Konvencije.

4. Države ugovornice koje prestanu da primjenjuju uslove ove Konvencije pri uređivanju međusobnih odnosa u ovom pitanju, o tome obavještavaju generalnog sekretara Savjeta Evrope.

Član 65

Evropski komitet za krivična pitanja Savjeta Evrope se obavještava o primjeni ove Konvencije i čini sve što je potrebno da olakša prijateljsko rješavanje svih teškoća do kojih može doći u njenoj primjeni.

Član 66

1. Ova Konvencija važi na neodređeno vrijeme.

2. Svaka država ugovornica može, u mjeri u kojoj se to na nju odnosi, otkazati ovu Konvenciju putem saopštenja upućenog generalnom sekretaru Savjeta Evrope.

3. Otkaz stupa na snagu nakon isteka perioda od šest mjeseci od dana kada generalni sekretar Savjeta Evrope primi takvo obavještenje.

Član 67

Generalni sekretar Savjeta Evrope obavještava države članice koje su predstavljene u Komitetu ministara Savjeta i sve države koje su pristupile ovoj Konvenciji o:

- (a) svakom potpisu;
- (b) svakom deponovanju instrumenta potvrđivanja, prihvatanja ili pristupanja;
- (c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu sa članom 58;
- (d) svakoj izjavi u skladu sa članom 19 stav 2;
- (e) svakoj izjavi u skladu sa članom 44 stav 4;
- (f) svakoj izjavi u skladu sa članom 60;
- (g) svakoj rezervi u skladu sa odredbama člana 61 stav 1 i povlačenjima tih rezervi;
- (h) svakoj izjavi u skladu sa članom 62 stav 1 i svakom naknadnom obavještenju u skladu sa tim članom, stav 2;
- (i) svakom obavještenju u skladu sa članom 63 stav 1 i svakom naknadnom obavještenju u skladu sa tim članom, stav 2;
- (j) svakom saopštenju koje se odnose na bilateralne i multilateralne sporazume zaključene u skladu sa članom 64 stav 2 ili u vezi sa jednoobraznim zakonodavstvom donijetim u skladu sa članom 64 stav 3;
- (k) svakom saopštenju primljenom u skladu sa članom 66 i svakom datumu stupanja na snagu otkaza.

Član 68

Ova Konvencija, kao i izjave i obavještenja utvrđena ovom Konvencijom primjenjuje se samo kod sprovođenja odluka donijetih nakon stupanja na snagu Konvencije u državama ugovornicama.

U potvrdu čega su dolje potpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Hagu, dana 28. maja 1970. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji se pohranjuje u arhivi Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta Evrope dostavlja ovjerene prepise svakoj državi potpisnici i svakoj državi koja pristupi Konvenciji.

DODATAK I

Svaka država ugovornica može izjaviti da zadržava pravo:

(a) da odbije primjenu ako smatra da se osuda odnosi na fiskalna ili vjerska krivična djela;

(b) da odbije izvršenje sankcije za djelo koje je prema zakonu zamoljene države, mogao rešavati samo administrativni organ;

(c) da odbije izvršenje evropske krivične presude koju su nadležni organi države molilje donijeli na dan kada bi po njenom zakonu krivični postupak za krivično djelo na koje se odnosi ta presuda bio obustavljen zbog zastarelosti;

(d) da odbije izvršenje sankcije izrečene *in absentia* i *ordonnance penale* ili da odbije izvršenje samo jedne od ove dvije vrste odluka;

(e) da odbije primjenu odredbe člana 8 tamo gdje ta država ima izvornu nadležnost i da u ovim slučajevima prizna samo jednako dejstvo radnji koje prekidaju ili odlažu vremenska ograničenja koja su izvršena u državi molilji;

(f) da prihvati primjenu III djela u odnosu na samo jedan od svoja dva odjeljka.

DODATAK II

Spisak krivičnih djela koja ne reguliše krivični zakon

Sledeća krivična djela se izjednačavaju sa prestupima u okviru krivičnog zakona:

U Francuskoj: Svako nezakonito ponašanje sankcionisano na osnovu *contravention de grande voire*.

U Saveznoj Republici Nemačkoj: Svako nezakonito ponašanje koje spada pod postupak propisan u Zakonu o kršenju propisa (*Gesetz uber Ordnungswidrigkeiten*) od 24. maja 1968 (BGBl 1968, I).

U Italiji: Svako nezakonito ponašanje na koje se može primeniti Zakon br. 317 od 3. marta 1967. godine.

DODATAK III

Lista *ordonnances penales*

Austrija:

Strafverfügung (čl. 460-62. Zakona o krivičnom postupku).

Danska:

Bodeforelaeg ili *Udenretlig bodevedtagelse* (član 931. Zakona o izvršenju pravde).

Francuska:

1. *Amende de Composition* (čl. 524-528. Zakona o krivičnom postupku dopunjen čl. R 42-R 50).

2. *Ordonnance pénale* koji se primenjuje samo u okruzima Bas-Rhin, Haut-Rhin i Moselle.

Savezna Republika Nemačka:

1. *Strafbefehl* (članovi 407-412. Zakona o krivičnom postupku).

2. *Strafverfügung* (član 413. Zakona o krivičnom postupku).

3. *Bussgeldebescheid* (čl. 506-10. Zakona o krivičnom postupku).

Italija:

1. Decreto penale (čl. 506-10. Zakona o krivičnom postupku).
2. Decreto penale za fiskalna pitanja (Zakona od 7. januara 1929, br. 4).
3. Decreto penale za pitanja navigacije (članovi 1232-43. Zakona o navigaciji).
4. Odluka donesena u skladu sa Zakonom br. 317. od marta 1967. godine.

Luksemburg:

1. Ordonnance pénale (Zakona od 31. jula 1924. godine o organizaciji Ordonnance pénales).
2. Ordonnance pénale (član 16. Zakona od 14. februara 1955. godine o saobraćaju na javnim putevima).

Norveška:

1. Forelegg (čl. 287-290. Zakona o sudskom postupku u krivičnim slučajevima).
2. Forenklet forelegg (član 31. B Zakona o saobraćaju od juna 1965. godine).

Švedska:

1. Strafföreläggande (Poglavlje 48. Zakona o sudskom postupku).
2. Föreläggande av ordningsbot (Poglavlje 48. Zakona o sudskom postupku).

Švajcarska:

1. Strafbefehl (Aargau, Bâle-Country, Bâle-Town, Schaffhausen, Schwyz, Uri, Zug, Zurich).
2. Ordonnance pénale (Fribourg, Valias).
3. Strafamtrag (Donji Untervalden).
3. Strafbescheid (St. Gallen).
4. Strafmandat (Bern, Graubünden, Solothurn, Gornji Unterwalden).
5. Strafverfügung (Appenzell, Outer Rhoden, Glarus, Schaffhausen, Thurgau).
6. Abwandlungserkenntnis (Lucerne).
7. Bussenentscheid (Appenzell Inner Rhoden).
8. Ordonnance de condamnation (Vaud).
9. Mandat de répression (Neuchâtel).
10. Avis de contravention (Geneva, Vaud).
11. Prononcé préfectoral (Vaud).
12. Prononcé de contravention (Valais).
13. Decreto di accusa (Ticino).

Turska:

Ceza Kararnamesi (čl. 386-91. Zakona o krivičnom postupku) i sve druge odluke na osnovu kojih administrativni organi izriču sankcije.

Član 3

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Crna Gora će izjaviti sledeće rezerve:

U skladu sa članom 19 stav 2 Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da traži da zahtjevi i prateća dokumenta budu praćeni prevodom na crnogorski jezik.

U skladu sa članom 61 stav 1 Konvencije, Crna Gora izjavljuje da zadržava pravo da: odbije izvršenje presude ako smatra da se osuda odnosi na fiskalna ili vjerska krivična djela; odbije izvršenje sankcije za djelo o kome je prema zakonu Crne Gore mogao rješavati samo administrativni organ; odbije izvršenje evropske krivične presude koju su nadležni organi države molilje donijeli na dan kada bi po zakonu Crne Gore krivični postupak na koji se odnosi ta presuda bio obustavljen zbog zastarjelosti; odbije izvršenje sankcije izrečene in absentia i ordonnances penales, kao i da odbije primjenu člana 8 kada Crna Gora ima izvornu nadležnost i da u tim slučajevima prizna samo jednako dejstvo radnji koje prekidaju ili suspenduju vremenska ograničenja koja su izvršena u državi molilji.

Član 4

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

SU-SK Broj 01-942/5

Podgorica, 10. decembra 2009. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 24. SAZIVA

Predsjednik
Ranko Krivokapić, s.r.